

عنوان مقاله:

خودکارآمدی جمعی و نقش آن در توسعه بینش پژوهشی معلم

محل انتشار:

همایش تحول و تعالی در آموزش و پرورش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسین احمدی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد، برنامه ریزی درسی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران، زنجان، ایران

مقصود احمدی مقدم - کارشناسی آموزش ابتدایی، مدیرآموزگار ناحیه یک زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش مطالعه رابطه میان متغیرهای خودکارآمدی جمعی و بینش پژوهشی و توسعه ای معلمان بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری این پژوهش شامل 1250 نفر از معلمان دوره های تحصیلی ابتدایی، متوسطه اول و دوم شهرستان زنجان در بود که به روش نمونه گیری به صورت تصادفی طبقه ای تعداد 318 نفر در سال تحصیلی 1397 - 1396 استناد به جدول کرجسی و مورگان به عنوان حجم نمونه انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. برای جمع آوری اطلاعات مقیاس کارآمدی جمعی معلم (CTEBS) شان - موران و بار 2004 استفاده شد. پایایی این مقیاس 0/97 محاسبه شد اعلام شده است. برای بینش پژوهشی و توسعه ای نیز از پرسشنامه استاندارد بینش پژوهشی و توسعه ای واتسن 2005 استفاده شد که پایایی این پرسشنامه 0/94 داده ها با استفاده از روش های آمار استنباطی رگرسیون کلی و رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و به صورت مستقیم و معنادار مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد خودکارآمدی جمعی با ضریب 0/59 با بینش پژوهشی و توسعه ای رابطه دارد. از میان ابعاد بینش پژوهشی و توسعه ای، خودکارآمدی برخوردار جمعی، از قدرت پیش بینی کنندگی قوی برای مؤلفه حمایت توسعه ای با ضریب 0/40 است و مؤلفه های مهارت پژوهشی و تمایل به انجام پژوهش را با ضریب 0/076 پیش بینی می کند

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، معلم، پژوهش، زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147054>

